

Sygn. akt I C 2040/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: stażysta Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa J. B., K. B.,

przeciwko Gminie J. - Zakład (...) w J.,

o naprawienie szkody,

I oddała powództwo;

II nakazuje zwrócić powodom kwotę 400 zł (czterysta złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki;

III nakazuje zwrócić pozwanej kwotę 400 zł (czterysta złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki;

IV zasądza od powodów na rzecz pozwanej kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt: I C 2040/16

UZASADNIENIE

Powodowie J. B. i K. B. wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanej Gminy J. - Zakładu (...) w J. – kwoty 1099 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wnieśli o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podali, że są współwłaścicielami nieruchomości położonej w J. przy ul. (...), zabudowanej domem jednorodzinny. W dniu 28 września 2015r. doszło do awarii sieci wodociągowej w J.. W tym samym dniu, około godz. 20:00 w nieruchomości powodów nastąpiło uderzenie hydrauliczne powietrza, w wyniku czego uszkodzona została armatura łazienkowa, tj. deszczownica wraz z baterią termostatyczną. Powodowie nadmienili, iż pozwany zdemontował odpowietrznik sieci wodociągowej znajdujący się w odległości około 100 metrów od budynku powodów, co doprowadziło do powstania szkody. Odpowietrznik został ponownie zamontowany dopiero po wystąpieniu szkody. Powodowie wskazali, iż podjęli próby polubownego zakończenia sporu, które zakończyły się niepowodzeniem. Następnie w dniu 23 listopada 2016r. szkoda zgłoszona została ubezpieczycielowi pozwanego (...) S.A., który odmówił wypłaty odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew **pozwana Gmina J. - Zakładu (...) w J.** – wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwana przyznała okoliczność wystąpienia awarii wodociągu, czego skutkiem były utrudnienia w dostawie wody na terenie J.. Potwierdziła także, że zdemontowała odpowietrznik sieci wodociągowej. Zaprzeczyła jednakże istnieniu związku przyczynowego między tymi faktami a uszkodzeniem armatury łazienkowej u powodów. Jako prawdopodobną przyczynę powstania przedmiotowej szkody pozwany wskazał nieprawidłowe funkcjonowanie instalacji i przyłączy należących do powoda. Ustosunkowując się natomiast do zarzutu zdjęcia odpowietrznika pozwany podniósł, iż mogło ono jedynie spowodować zapowietrzenie instalacji należących do odbiorcy usług, a nie wystąpienie uderzenia hydraulicznego.

Sąd ustalił, co następuje:

Zgodnie z § 3 pkt 1 uchwały Rady Gminy J. z dnia 24 lutego 2005r. nr (...) Zakład (...) w J. ma obowiązek dostarczać odbiorcom wodę do zaworu za wodomierzem głównym w sposób ciągły i niezawodny, na podstawie zawartej umowy ustalonej według zasad określonych niniejszym regulaminem, a w szczególności zapewnić dostawę wody o wymaganym ciśnieniu oraz odpowiedniej jakości.

(dowód: uchwała Rady Gminy J. z dnia 24 lutego 2005r. nr (...) k. 13 – 16).

W dniu 28 września 2015r. doszło do awarii sieci wodociągowej w J., polegającej na przerwaniu odcinka sieci. W celu naprawy awarii pracownicy pozwanego dokonali zamknięcia ujęcia głównego, a także zdemontowali odpowietrznik sieci wodociągowej. Odpowietrznik ten znajduje się w odległości około 100 metrów od nieruchomości powodów, położonej w J. przy ul. (...). Awaria została naprawiona w dniu, w którym do niej doszło.

(bezsporne; por. zeznania powoda k. 59, informacja k. 69).

W godzinach wieczornych tego samego dnia powód J. B. odkręcił zawór pod prysznicem. Zauważył drobny wyciek wody, usłyszał nagły huk i syk. Zaraz po tym odpadła część deszczownicy, a następnie woda zaczęła płynąć z normalnym ciśnieniem. Po uszkodzeniu deszczownicy zwór regulacji temperatury również przestał działać. Koszt zakupu deszczownicy przed jej montażem wynosił 899 zł.

(dowód: zeznania powoda k. 59, faktura k. 27).

Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi pozwanego. W toku postępowania likwidacyjnego koszt naprawy ustalony został na 937 zł, jednakże decyzją z dnia 14 stycznia 2016r. ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania.

(dowód: protokół szkody k. 18 – 19, zgłoszenie szkody wraz z oświadczeniem k. 20 - 21, pismo k. 22).

Pismem z dnia 8 października 2015r. powód J. B. wezwał pozwanego do zwrotu kosztów baterii termostatycznej i deszczownicy w kwocie 899 zł. Następnie zaś pismami z dnia 21 lutego 2016r. i 15 kwietnia 2016r. wezwano pozwanego do wypłaty tytułem odszkodowania kwoty 937 zł. W odpowiedzi pozwany odmówił spełnienia świadczenia.

(dowód: pismo k. 17, 26, wezwanie k. 23, wezwanie wraz z potwierdzeniem odbioru przesyłki k. 24 – 25).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powodów jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Podstawę ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie przez Sąd stanowiły dokumenty i dowód z przesłuchania powoda. Zeznania powoda jawiły się jako prawdziwe i szczerze jednakże nie mogły one stanowić dowodu na okoliczność przyczyn powstania szkody a ściślej związku przyczynowego między działaniami pozwanej a zaistniałą szkodą w majątku powodów. Ta okoliczność była bowiem sporna. W tym zaś zakresie – z uwagi na konieczność zasięgnięcia informacji specjalnych – niezbędna była opinia biegłego.

Dowód ten na wniosek strony powodowej został dopuszczony po uprzednim przeprowadzeniu postępowania dowodowego prowadzonego zgodnie z wnioskami złożonymi przez obie strony. Żaden z dwóch powołanych w sprawie biegłych nie był w stanie wydać opinii stwierdzającej co było przyczyną powstania szkód u powodów.

Powodowie dopiero w piśmie procesowym z dnia 1 września 2017 r. wnieśli o zobowiązanie biegłego do wskazania informacji i dokumentów potrzebnych do wydania opinii oraz zobowiązanie pozwanego do przedłożenia dokumentacji dotyczącej awarii sieci wodociągowej. Wskazać należy, że dokumenty dotyczące awarii pozwana złożyła już uprzednio (por. k. 60, k. 68-76), zaś na rozprawie w dniu 19.09.2017r. jej pełnomocnik oświadczył, że innych dokumentów związanych z awarią pozwana nie posiada (por. k. 103). Biegły zaś zwracając akta bez sporządzenia opinii sam dokładnie wskazał szereg niewyjaśnionych okoliczności uniemożliwiających wydanie opinii. Tym samym wnioski te należało oddalić jako niecelowe i dodatkowo spóźnione (k. 103).

Ciężar dowodu zasadności powództwa obciąża w niniejszej sprawie stronę powodową, gdyż zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, natomiast w myśl art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie z art. 3 k.p.c., strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten nie nakłada zatem na sąd obowiązku dążenia do wykrycia prawdy bez względu na procesową aktywność stron. Wręcz przeciwnie, przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, zmienionych ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 189), rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Adresatem normy zawartej w art. 3 k.p.c. są strony a nie sąd (...). (tak Sąd Apelacyjny w Poznaniu w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 grudnia 2003 r., sygn. akt I ACa 1457/03, OSA 2005/3/12).

Wprawdzie zgodnie z treścią art. 232 zd. drugie k.p.c., Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę, niemniej jednak sytuacja taka stanowi wyjątek od zasady kontrydiktoryjności, a więc dopuszczenie przez sąd dowodu z urzędu może nastąpić jedynie wtedy, gdy nie ma innej możliwości doprowadzenia do właściwego rozstrzygnięcia sprawy. Jest to prawo sądu, a nie obowiązek i skorzystanie z tego uprawnienia uzależnione jest od oceny sytuacji procesowej danej sprawy, natomiast nie może być wynikiem niekorzystania ze środków procesowych przez stronę, zwłaszcza reprezentowaną przez zawodowego pełnomocnika (Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 10 lutego 2017 r., V CSK 296/16). W przedmiotowej sprawie dopuszczenia dowodu z urzędu nie wymagała sytuacja procesowa stron, elementarne zasady wymiaru sprawiedliwości czy też interes publiczny.

Powodowie reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika winni być uświadomieni o konieczności zgromadzenia niezbędnych dowodów przez zainicjowaniem procesu. Marginalnie wskazać można, że ustalone w sprawie okoliczności uniemożliwiają stwierdzenie, że obiektywnie istnieją jakiegokolwiek środki dowodowe potwierdzające tezę powodów, a które mogłyby zostać dopuszczone w sprawie.

W ocenie sądu powodowie nie przedstawili materiału dowodowego pozwalającego na ustalenie faktów mogących podlegać ocenie biegłych pod kątem wiadomości specjalnych. Wyrażona w art. 6 k.c. ogólna zasada rozkładu ciężaru dowodu jest regułą w znaczeniu materialnym wskazującą, kto poniesie skutki nieudowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy i przedstawione przez powodów twierdzenia wraz ze złożonymi przez nich dowodami na ich poparcie należało uznać, że zasadność twierdzeń pozwu nie została udowodniona.

W konsekwencji powództwo należało oddalić (pkt I wyroku)..

Z uwagi na niewykorzystanie wpłaconych przez strony zaliczek na wynagrodzenie biegłego, kwoty te należało zwrócić stronom na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (pkt II i III wyroku).

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwany poniósł koszty wynagrodzenia pełnomocnika (360 zł). Skoro zatem pozwany wygrał niniejszy proces w całości, to należy się mu pełny zwrot kosztów, o czym orzeczono w pkt. IV wyroku.

/-/ SSR Piotr Żywicki